

Sefer Bamidbar - one book, two books, or three? /shiur #3

Why & How many times must "dor ha'Midbar" sin?

The answer may be 'blowing in the WIND'

Source sheet for shiur by Menachem Leibtag,

INTRODUCTION

One of the most disappointing events of the Torah is the fact that the generation that left Egypt, and witnessed of all God's great miracles, never made it to the Land of Israel, as they were promised - instead they all died in the desert.

The big question is WHY - and what lessons can be learned by future generations when they study these stories.

In today's shiur, we will discuss an answer that is proposed by Psalm 78.

I. Tehillim 78

PSALM 78 - תהילים פרק עח

א מִשְׁכִּיל, לְאָסֹף: הֲאִזְיִנָּה עָמִי, תּוֹרַתִּי;

הִטּוּ אֲזַנְכֶם, לְאִמְרֵי-פִי...

ד לֹא נִכְחַד, מִבְּנֵיהֶם-- לְדוֹר אַחֲרוֹן, מְסַפְּרִים תְּהִלּוֹת ה'....

ה וַיִּקְם עֵדוֹת, בִּיעֶקֶב, וְתוֹרָה, שָׁם בְּיִשְׂרָאֵל:

אֲשֶׁר צִוָּה, אֶת-אֲבוֹתֵינוּ-- לְהוֹדִיעַם, לְבְנֵיהֶם.

ו לִמְעַן יִדְעוּ, דוֹר אַחֲרוֹן-- בְּנִים יוֹלְדוּ; יִקְמוּ, וַיִּסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם.

ז וַיִּשְׁיִמוּ בְּאֱלֹהִים, כְּסָלָם: וְלֹא יִשְׁכַּחוּ, מַעֲלָלֵי-אֵל; וּמִצְוֹתָיו יִנְצְרוּ.

ח וְלֹא יִהְיוּ, כְּאֲבוֹתָם-דוֹר סוֹרֵר וּמָרָה:

דוֹר לֹא-הִכִּין לְבוֹ; וְלֹא-נֶאֱמְנָה אֶת-אֵל רוּחוֹ

... 6 That the generation to come might know them, even the children that should be born; who should arise and tell them to their children, 7 That they might put their confidence in God, and not forget the works of God, but keep His commandments;

8 And might not be as their fathers, a stubborn and rebellious generation; a generation that set not their heart aright, and whose spirit was not steadfast with God.

...לב בכל זאת חטאו-עוד ולא-האמינו, בנפלאותיו.

לג ויכל-בהבל ימיהם; ושנותם, בבקהלה.

לד ולבם, לא-נכון עמו; ולא נאמנו, בבְּרִיתוֹ.

לה והוא רחום, יכפר עוֹן-וְלֹא-יִשְׁחִית: וְהִרְבָּה, לְהִשָּׁיב אָפוֹ; וְלֹא-יַעִיר, כָּל-חַמַּתּוֹ.

לט ויזכר, כִּי-בָשָׂר הֵמָּה; רוּחַ הוֹלֵךְ, וְלֹא יָשׁוּב.

II. The word "ruach" in Chumash

1. וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוֹ וּבְהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְּהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם). בראשית א':ב' / מקראות גדולות(en))

וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא יֵדוֹן רוּחִי בְּאָדָם לְעֹלָם בְּשָׂגִם הוּא בְּשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה). בראשית ו':ג' / מקראות גדולות(en))

וְאֲנִי הִנְנִי מֵבִיא אֶת הַמַּבּוּל מִיַּם עַל הָאָרֶץ

לְשַׁחַת כָּל בְּשָׂר אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם

כָּל אֲשֶׁר בְּאָרֶץ יִגּוּעַ). בראשית ו':י"ז / מקראות גדולות(en))

7. וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נַח וְאֶת כָּל הַחַיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבָה

וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם). בראשית ח':א' /

Bamidbar chapter 11

- א וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאַנְנִים, רַע בְּאָזְנֵי יְהוָה; וַיִּשְׁמַע יְהוָה, וַיִּחַר אַפּוֹ, וַתִּבְעַר-בָּם אֵשׁ יְהוָה, וַתֹּאכַל בְּקִצֵּה הַמַּחֲנֶה.
- 1 And the people were as murmurers, speaking evil in the ears of the LORD; and when the LORD heard it, His anger was kindled; and the fire of the LORD burnt among them, and devoured in the uttermost part of the camp.
- ב וַיִּצְעַק הָעָם, אֶל-מֹשֶׁה; וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה, וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ.
- 2 And the people cried unto Moses; and Moses prayed unto the LORD, and the fire abated.
- ג וַיִּקְרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא, תְּבַעֲרָה: כִּי-בִעַרְהָ בָם, אֵשׁ יְהוָה.
- 3 And the name of that place was called Taberah, because the fire of the LORD burnt among them.
- ד וְהָאִסְפָּסֶף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ, הִתְאוּ תְאוֹה; וַיִּשְׁבוּ וַיִּבְכוּ, גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמְרוּ, מִי יֵאָכְלֵנוּ בָּשָׂר.
- 4 And the mixed multitude that was among them fell a lusting; and the children of Israel also wept on their part, and said: 'Would that we were given flesh to eat!
- ה זָכַרְנוּ, אֶת-הַדָּגָה, אֲשֶׁר-נֹאכַל בְּמִצְרַיִם, חֲנָם; אֶת הַקִּשְׁאִים, וְאֶת הָאֲבֹטְחוֹת, וְאֶת-הַחֲצִיר וְאֶת-הַבְּצָלִים, וְאֶת-הַשּׁוּמִים.
- 5 We remember the fish, which we were wont to eat in Egypt for nought; the cucumbers, and the melons, and the leeks, and the onions, and the garlic;
- ו וְעַתָּה נַפְשֵׁנוּ יִבֶּשֶׁה, אֵין כֹּל--בְּלִתִּי, אֶל-הַמָּן עֵינֵינוּ.
- 6 but now our soul is dried away; there is nothing at all; we have nought save this manna to look to.'--
- ז וְהַמָּן, כְּזֶרַע-גַּד הוּא; וְעֵינּוּ, כְּעֵין הַבְּדִלָּה.
- 7 Now the manna was like coriander seed, and the appearance thereof as the appearance of bdellium.
- ח שָׂטוּ הָעָם וּלְקָטּוּ וּטְחָנוּ בִּרְחוּתִים, אֹדְכוּ בַמִּדְּכָה, וּבִשְׁלוּ בַפָּרוֹר, וַעֲשׂוּ אֹתוֹ עֲגוֹת; וְהָיָה טַעְמוֹ, כְּטַעַם לֶשֶׂד הַשָּׁמֶן.
- 8 The people went about, and gathered it, and ground it in mills, or beat it in mortars, and seethed it in pots, and made cakes of it; and the taste of it was as the taste of a cake baked with oil.
- ט וּבְרִדַת הַטֵּל עַל-הַמַּחֲנֶה, לַיְלָה, יָרַד הַמָּן, עָלָיו.
- 9 And when the dew fell upon the camp in the night, the manna fell upon it.--

י וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת-הָעָם, בֹּכֶה לְמִשְׁפָּחָתוֹ--אִישׁ, לְפֶתַח אֹהֶלוֹ; וַיַּחַר-אַף יְהוָה מְאֹד, וּבְעֵינָיו מִשָּׂה רָע.

10 And Moses heard the people weeping, family by family, every man at the door of his tent; and the anger of the LORD was kindled greatly; and Moses was displeased.

יא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה, לָמָּה הִרְעַתָּ לְעַבְדְּךָ, וּלְמָה לֹא-מָצַתִּי חֵן, בְּעֵינֶיךָ: לְשׁוֹם, אֶת-מִשָּׂא כָּל-הָעָם הַזֶּה--עָלַי.

11 And Moses said unto the LORD: 'Wherefore hast Thou dealt ill with Thy servant? and wherefore have I not found favour in Thy sight, that Thou layest the burden of all this people upon me?

יב הֲאֲנֹכִי הָרִיתִי, אֶת כָּל-הָעָם הַזֶּה--אִם-אֲנֹכִי, יִלְדֶתִיהוּ: כִּי-תֹאמַר אֵלַי שָׂאֵהוּ בְּחִיקְךָ, כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאִמּוֹן אֶת-הַיֶּלֶק, עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבֹתָיו.

12 Have I conceived all this people? have I brought them forth, that Thou shouldest say unto me: Carry them in thy bosom, as a nursing-father carrieth the sucking child, unto the land which Thou didst swear unto their fathers?

יג מֵאֵיזוֹ לִי בָשָׂר, לָתֵת לְכָל-הָעָם הַזֶּה: כִּי-יִבְכוּ עָלַי לֵאמֹר, תִּנְּה-לָנוּ בָשָׂר וְנֹאכְלָה.

13 Whence should I have flesh to give unto all this people? for they trouble me with their weeping, saying: Give us flesh, that we may eat.

יד לֹא-אוּכַל אֲנֹכִי לְבַדִּי, לְשָׂאת אֶת-כָּל-הָעָם הַזֶּה: כִּי כִבֵּד, מִמֶּנִּי.

14 I am not able to bear all this people myself alone, because it is too heavy for me.

טו וְאִם-כִּכֶּה אֶת-עֲשֵׂה לִי, הֲרֹגֵנִי נָא הָרֹג--אִם-מִצָּאתַי חֵן, בְּעֵינֶיךָ; וְאֶל-אַרְאֶה, בְּרַעְתִּי. {פ}

15 And if Thou deal thus with me, kill me, I pray Thee, out of hand, if I have found favour in Thy sight; and let me not look upon my wretchedness.' {P}

טז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, אֶסְפָּה-לִּי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר יָדַעְתָּ, כִּי-הֵם זִקְנֵי הָעָם וְשֹׁטְרָיו; וְלָקַחְתָּ אִתָּם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד, וְהִתְיַצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ.

16 And the LORD said unto Moses: 'Gather unto Me seventy men of the elders of Israel, whom thou knowest to be the elders of the people, and officers over them; and bring them unto the tent of meeting, that they may stand there with thee.

יז וַיֵּרְדֹתִי, וְדִבַּרְתִּי עִמָּךְ שָׁם, וְאָצַלְתִּי מִן-הָרוּחַ, אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וְשָׂמְתִי עֲלֵיהֶם; וְנָשְׂאוּ אִתָּךְ בְּמִשָּׂא הָעָם, וְלֹא-תִשָּׂא אִתָּהּ לְבַדְּךָ.

17 And I will come down and speak with thee there; and I will take of the spirit which is upon thee, and will put it upon them; and they shall bear the burden of the people with thee, that thou bear it not thyself alone.

יח וְאֵל-הָעָם תֹּאמַר הַתְּקַדְּשׁוּ לְמָחָר, וְאֹכְלֹתֶם בָּשָׂר--
כִּי בְכִיתֶם בְּאָזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי יֹאכְלֵנוּ בָּשָׂר, כִּי-טוֹב
לָנוּ בְּמִצְרַיִם; וְנָתַן יְהוָה לָכֶם בָּשָׂר, וְאֹכְלֹתֶם.

18 And say thou unto the people: Sanctify yourselves against to-morrow, and ye shall eat flesh; for ye have wept in the ears of the LORD, saying: Would that we were given flesh to eat! for it was well with us in Egypt; therefore the LORD will give you flesh, and ye shall eat.

יט לֹא יוֹם אֶחָד תֹּאכְלוּן, וְלֹא יוֹמִים; וְלֹא חֲמִשָּׁה
יָמִים, וְלֹא עֶשְׂרֵה יָמִים, וְלֹא, עֶשְׂרִים יוֹם.

19 Ye shall not eat one day, nor two days, nor five days, neither ten days, nor twenty days;

כ עַד חֹדֶשׁ יָמִים, עַד אֲשֶׁר-יֵצֵא מֵאַפְכָּם, וְהָיָה לָכֶם,
לְזִרָא: יַעַן, כִּי-מָאַסְתֶּם אֶת-יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם,
וַתִּבְכוּ לִפְנֵי לַאֲמֹר, לָמָּה זֶה יֵצְאוּנוּ מִמִּצְרַיִם.

20 but a whole month, until it come out at your nostrils, and it be loathsome unto you; because that ye have rejected the LORD who is among you, and have troubled Him with weeping, saying: Why, now, came we forth out of Egypt?'

כא וַיֹּאמֶר, מֹשֶׁה, שֵׁשׁ-מֵאוֹת אֶלְפֵי רַגְלֵי, הָעָם אֲשֶׁר
אַנְכִי בְּקִרְבּוֹ; וְאַתָּה אָמַרְתָּ, בָּשָׂר אֶתֶן לָהֶם, וְאֹכְלוּ,
חֹדֶשׁ יָמִים.

21 And Moses said: 'The people, among whom I am, are six hundred thousand men on foot; and yet Thou hast said: I will give them flesh, that they may eat a whole month!

כב הֲצֹאן וּבָקָר יִשְׁחַט לָהֶם, וּמִצָּא לָהֶם; אִם אֶת-כָּל-
דְּגֵי הַיָּם יֵאָסֵף לָהֶם, וּמִצָּא לָהֶם. {פ}

22 If flocks and herds be slain for them, will they suffice them? or if all the fish of the sea be gathered together for them, will they suffice them?' {P}

כג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הֲיֵד יְהוָה תִּקְצָר; עֲתָה
תִּרְאֶה הֲיִקְרָךְ דְּבָרִי, אִם-לֹא.

23 And the LORD said unto Moses: 'Is the LORD'S hand waxed short? now shalt thou see whether My word shall come to pass unto thee or not.'

כד וַיֵּצֵא מֹשֶׁה--וַיְדַבֵּר אֶל-הָעָם, אֶת דְּבָרֵי יְהוָה;
וַיֵּאָסֵף שִׁבְעִים אִישׁ, מִזִּקְנֵי הָעָם, וַיַּעֲמֵד אֹתָם, סְבִיבֹת
הָאֹהֶל.

24 And Moses went out, and told the people the words of the LORD; and he gathered seventy men of the elders of the people, and set them round about the Tent.

כה וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן, וַיְדַבֵּר אֵלָיו, וַיֹּאצֵּל מִן-הָרוּחַ
אֲשֶׁר עָלָיו, וַיִּתֵּן עַל-שִׁבְעִים אִישׁ הַזְּקֵנִים; וַיְהִי, כְּנֹחַ
עֲלֵיהֶם הָרוּחַ, וַיִּתְנַבְּאוּ, וְלֹא יָסֹפוּ.

25 And the LORD came down in the cloud, and spoke unto him, and took of the spirit that was upon him, and put it upon the seventy elders; and it came to pass, that, when the spirit rested upon them, they prophesied, but they did so no more.

כו וַיִּשְׁאַרוּ שְׁנֵי-אֲנָשִׁים בַּמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד וְשֵׁם
הַשֵּׁנִי מֵדָד וַתָּנַח עֲלֵהֶם הָרוּחַ, וְהָמָּה בְּכַתְּבִים, וְלֹא
יֵצְאוּ, הָאֵהָלָה; וַיִּתְנַבְּאוּ, בַּמַּחֲנֶה.

26 But there remained two men in the camp, the name of the one was Eldad, and the name of the other Medad; and the spirit rested upon them; and they were of them that were recorded, but had not gone out unto the Tent; and they prophesied in the camp.

כז וַיֵּרֶץ הַנְּעָר, וַיַּגִּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר: אֶלְדָּד וּמֵדָד,
מִתְנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה.

27 And there ran a young man, and told Moses, and said: 'Eldad and Medad are prophesying in the camp.'

כח וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוּן, מִשְׁרַת מֹשֶׁה מִבְּחָרָיו--
וַיֹּאמֶר: אֲדֹנָי מֹשֶׁה, כָּלָאִם.

28 And Joshua the son of Nun, the minister of Moses from his youth up, answered and said: 'My lord Moses, shut them in.'

כט וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה, הַמְּקַנָּא אֶתָּה לִי; וּמִי יִתֵּן כָּל-עַם
יְהוָה, נְבִיאִים--כִּי-יִתֵּן יְהוָה אֶת-רוּחוֹ, עֲלֵיהֶם.

29 And Moses said unto him: 'Art thou jealous for my sake? would that all the LORD'S people were prophets, that the LORD would put His spirit upon them!'

ל וַיֹּאסֹף מֹשֶׁה, אֶל-הַמַּחֲנֶה--הוּא, וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל.

30 And Moses withdrew into the camp, he and the elders of Israel.

לא וְרוּחַ נֹסַע מֵאֵת יְהוָה, וַיִּגְזַז שְׁלֹוִים מִן-הַיָּם, וַיִּטְשׁ
עַל-הַמַּחֲנֶה כְּדָרְךְ יוֹם כָּה וּכְדָרְךְ יוֹם כָּה, סְבִיבוֹת
הַמַּחֲנֶה--וּכְאֻמְתֵּימ, עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ.

31 And there went forth a wind from the LORD, and brought across quails from the sea, and let them fall by the camp, about a day's journey on this side, and a day's journey on the other side, round about the camp, and about two cubits above the face of the earth.

לב וַיִּקָּם הָעָם כָּל-הַיּוֹם הַהוּא וְכָל-הַלַּיְלָה וְכָל יוֹם
הַמַּחֲרָת, וַיֹּאסְפוּ אֶת-הַשְּׁלֹוֹ--הַמְּמַעִיט, אָסֹף עֲשָׂרָה
חֲמָרִים; וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שְׁטוּחַ, סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה.

32 And the people rose up all that day, and all the night, and all the next day, and gathered the quails; he that gathered least gathered ten heaps; and they spread them all abroad for themselves round about the camp.

לג הַבָּשָׂר, עוֹדְנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם--טָרָם, יִכְרֹת; וְאִף יְהוָה,
חָרָה בָּעָם, וַיִּדֹּף יְהוָה בָּעָם, מִמֶּנּוּ רַבָּה מְאֹד.
33 While the flesh was yet between their teeth, ere it was chewed, the anger of the LORD was kindled against the people, and the LORD smote the people with a very great plague.

לד וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא, קִבְרוֹת
הַתְּאֻוָּה: כִּי-שָׂם, קִבְרוּ, אֶת-הָעָם, הַמְתְּאֻוִּים.
34 And the name of that place was called Kibroth-hattaavah, because there they buried the people that lusted.

לה מִקִּבְרוֹת הַתְּאֻוָּה נָסְעוּ הָעָם, חֲצֵרוֹת; וַיְהִיו,
בְּחֲצֵרוֹת. {פ}
35 From Kibroth-hattaavah the people journeyed unto Hazeroth; and they abode at Hazeroth. {P}

Chapter 16 - when God wants to punish everyone b/c of Korach

כ וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר.
20 And the LORD spoke unto Moses and unto Aaron, saying:

כא הַבְּדִלּוּ, מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת;
וְאֲכַלְתֶּם אֹתָם, כְּרִגְעָה.
21 'Separate yourselves from among this congregation, that I may consume them in a moment.'

כב וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ, אֵל, אֱלֹהֵי
הָרוּחַת לְכָל-בָּשָׂר: הֲאִישׁ אֶחָד יִחַטָּא, וְעַל
22 And they fell upon their faces, and said: 'O God, the God of the spirits of all flesh, shall one man sin, and wilt Thou be wroth with all the congregation?' {S}

כג הָרוּחַת לְכָל-בָּשָׂר: הֲאִישׁ אֶחָד יִחַטָּא, וְעַל
כָּל-הָעֵדָה תִּקְצַף. {ס}

Chapter 27

טו וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה, אֶל-יְהוָה לֵאמֹר.
15 And Moses spoke unto the LORD, saying:

טז יִפְקֹד יְהוָה, אֱלֹהֵי הָרוּחַת לְכָל-בָּשָׂר,
אִישׁ, עַל-הָעֵדָה.
16 'Let the LORD, the God of the spirits of all flesh, set a man over the congregation,

יז אֲשֶׁר-יֵצֵא לִפְנֵיהֶם, וְאֲשֶׁר יָבֵא לִפְנֵיהֶם, וְאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם, וְאֲשֶׁר יְבִיאֵם; וְלֹא תִהְיֶה, עֵדֶת יְהוָה, כְּצֹאן, אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם רֹעֶה.
17 who may go out before them, and who may come in before them, and who may lead them out, and who may bring them in; that the congregation of the LORD be not as sheep which have no shepherd.'

יח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, קַח-לְךָ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוֹן--
אִישׁ, אֲשֶׁר-רוּחַ בּוֹ; וְסַמְכָתָ אֶת-יָדְךָ, עָלָיו.
18 And the LORD said unto Moses: 'Take thee Joshua the son of Nun, a man in whom is spirit, and lay thy hand upon him;

תהילים פרק עח

לו וַיִּפְתּוּהוּ בַּפִּיָּהֶם; וּבִלְשׁוֹנָם, יִכְזָבוּ-לוֹ.

לו זַלְבָּם, לֹא-נִכּוֹן עִמּוֹ; וְלֹא נֶאֱמָנוּ, בְּבְרִיתוֹ.

לח **וְהוּא רְחוּם, יִכְפּוֹר עֵוֹן-- וְלֹא-יִשְׁחִית:**

וְהַרְבֵּה, לְהָשִׁיב אָפוֹ; וְלֹא-יַעִיר, כָּל-חַמְתּוֹ.

לט **וַיִּזְכֹּר, כִּי-בֶשֶׂר הֵמָּה; רוּחַ הוֹלֵךְ, וְלֹא יָשׁוּב.**

מ כִּמָּה, יִמְרוּהוּ בַמִּדְבָּר; יַעֲצִיבוּהוּ, בִּישִׁימוֹ.

מא וַיִּשׁוּבוּ וַיִּנְסוּ אֵל; וַיְקַדּוּשׁ יִשְׂרָאֵל הַתּוֹ.

מב **לֹא-זָכְרוּ אֶת-יְדוֹ; יוֹם, אֲשֶׁר-פָּדַם מִנִּי-צָר.**

מג אֲשֶׁר-שָׂם בְּמִצְרַיִם, אֹתוֹתָיו; וּמוֹפְתָיו, בְּשַׁדְּה-צֵעַן.

מד וַיַּהֲפֹךְ לְדָם, יֵאֲרִיחֶם; וַיַּזְלִיחֶם, בַּל-יִשְׁתִּיּוֹן.

מה יִשְׁלַח בָּהֶם עֶרְב, וַיֹּאכְלֵם; וַצִּפְרָדַע וַתִּשְׁחִיתֵם

מו וַיִּתֵּן לְחֹסִיל יְבוּלִים; וַיִּגְעַם, לְאַרְבֶּה.

מז יַהֲרֹג בְּבֶרֶד גִּפְנָם; וַשְׁקִמּוּתֵם, בַּחֲנַמַּל.

מח וַיִּסְגֵּר לְבֶרֶד בְּעֵירָם; וּמִקְנֵיהֶם, לְרֹשְׁפִים.

מט **יִשְׁלַח-בָּם, חֲרוֹן אַפּוֹ-עֲבָרָה - וְזַעַם - וְצָרָה;**

מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי רַעִים.

נ יִפְלֹס נְתִיב, לְאָפוֹ: לֹא-חֲשַׁךְ מִמּוֹת נַפְשָׁם;

וּחַיֵּיתָם, לְדַבֵּר הַסְּגִיר.

נא וַיַּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּמִצְרַיִם רֵאשִׁית אוֹנִים, בְּאֶהֱלֵ-חַם.

נב וַיִּסַּע כְּצֵאן עִמּוֹ; וַיִּנְהַגֵּם כַּעֲדָר, בַּמִּדְבָּר.

נג וַיִּנְחַם לְבָטַח, וְלֹא פָחַדוּ; וְאֶת-אוֹיְבֵיהֶם, כָּסָה הַיָּם.

נד וַיָּבִיאוּם, אֶל-גְּבוּל קְדֻשׁוֹ; הַר-זֶה, קְנִיתָה יְמִינוֹ.

נה וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֵיהֶם, גּוֹיִם-- וַיִּפִּילֵם, בַּחֲבָל נַחְלָה;

וַיִּשְׁכַּן בְּאֶהֱלֵיהֶם, שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל.

נו וַיִּנְסוּ וַיִּמְרוּ, אֶת-אֱלֹהֵים עֲלִיוֹן; וְעֵדוּתָיו, לֹא שָׁמְרוּ.

נז וַיִּסְגּוּ וַיִּבְגְּדוּ, כְּאֲבוֹתָם; נִהְפְּכוּ, כְּקִשְׁת רַמְיָהּ.

נח וַיִּכְעִיסוּהוּ בְּכִמּוּתָם; וּבְכַפְסֵי לִיָּהֶם, יִקְנִיאוּהוּ.

נט שָׁמַע אֱלֹהִים, וַיִּתְעַבֵּר; וַיִּמְאָס מְאֹד, בְּיִשְׂרָאֵל.

ס וַיִּטֵּשׁ, מִשְׁכַּן שְׁלוֹ; אֶהֱל, שָׁכַן בְּאֶדְסָם.

סא וַיִּתֵּן לְשִׁבְי עֵזוֹ; וַתִּפְאָרְתוּ בִּיד-צָר.

סב וַיִּסְגֵּר לְחָרֵב עִמּוֹ; וַיִּבְנַחֲלֵתוּ, הַתְּעַבֵּר.

סג בַּחֲוָרָיו אֶכְלָה-אֵשׁ; וַבְּתוֹלְתָיו, לֹא הוֹלְלוּ.

סד כְּהִנְיוֹ, בַּחֲרֵב נָפְלוּ; וְאֶלְמִנְתָיו, לֹא תִבְכְּיָנָהּ.

סה וַיִּקְחַץ כְּפִישׁוֹן אֲדָנִי; כְּגִבּוֹר, מִתְרוֹגֵן מִיָּיִן.

סו וַיִּזְד-צָרָיו אַחֹר; חֲרַפְת עוֹלָם, נָתַן לָמוֹ.

סז וַיִּמְאָס, בְּאֶהֱל יוֹסֵף; וּבִנְשֻׁבַט אֶפְרָיִם, לֹא

בָּחַר. סח וַיִּבְחַר, אֶת-שֻׁבַט יְהוּדָה; אֶת-הַר

צִיּוֹן, אֲשֶׁר אֶהֱב.

סט וַיִּבֶן כְּמוֹ-רַמִּים, מִקְדְּשׁוֹ; כְּאֶרֶץ יִסְדָּה לְעוֹלָם.

ע וַיִּבְחַר, בְּדוֹד עֲבָדוֹ; וַיִּקְחָהוּ, מִמְּכַלְאֵת צֹאן.

עא מֵאַחַר עֲלוֹת, הַהִבִּיאוֹ:

לְרַעוֹת, בְּיַעֲקֹב עִמּוֹ; וּבִישְׂרָאֵל, נַחֲלָתוֹ.

עב וַיִּרְעַם, כָּתֵם לְבָבוֹ; וּבְתַבּוּנוֹת כַּפָּיו יִנְחַם.

א מִשְׁכִּיל, לְאֶסֶף:

הַאֲזִינָה עַמִּי, תוֹרְתִי; הַטוּ אֲזַנְכֶם, לְאִמְרֵי-פִי.

ב אֲפַתְחָה בְּמִשְׁל פִּי; אֲבִיעָה חִידוֹת, מִנִּי-קֶדֶם.

ג אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ, וַיִּדְעוּם; וְאֲבוֹתֵינוּ, סִפְרוּ-לָנוּ. ד לֹא

נִכְחַד, מִבְּנֵיהֶם-- לְדוֹר אַחֲרוֹן, מִסְּפָרִים תְּהִלּוֹת ה';

וַעֲזוּזוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו, אֲשֶׁר עָשָׂה.

ה וַיִּקַּם עֲדוֹת, בְּיַעֲקֹב, וְתוֹרָה, שָׂם

בְּיִשְׂרָאֵל: אֲשֶׁר צָוָה, אֶת-אֲבוֹתֵינוּ-

- לְהוֹדִיעַם, לְבְנֵיהֶם. ו לְמַעַן יִדְעוּ, דוֹר

אַחֲרוֹן--בְּנִים וְיֹלְדוֹ; יִקְמוּ, וַיִּסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם.

ז וַיִּשְׁיִמוּ בְּאֱלֹהִים, כְּסֻלָּם: וְלֹא יִשְׁכָּחוּ,

מִעֲלָלֵי-אֵל; וּמִצּוֹתָיו יִנְצְרוּ.

ח וְלֹא יִהְיוּ, כְּאֲבוֹתָם-- דוֹר, סוֹרֵר וּמְרָה:

דוֹר, לֹא-הִכִּין לְבוֹ;

וְלֹא-נֶאֱמָנָה אֶת-אֵל רוּחוֹ.

ט בְּנֵי-אֶפְרָיִם, נוֹשְׁקֵי רוּמֵי-קִשְׁת; הַפְּכוּ, בַּיּוֹם קָרַב.

י לֹא שָׁמְרוּ, בְּרִית אֱלֹהִים; וּבְתוֹרָתוֹ, מָאֵנוּ לְלַכֵּת.

יא וַיִּשְׁכַּחוּ עֲלִילוֹתָיו; וּנְפִלְאוֹתָיו, אֲשֶׁר הִרְאָם.

יב נִגְד אֲבוֹתָם, עָשָׂה פְלֹא; בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שַׁדְּה-צֵעַן.

יג בְּקַע יָם, וַיַּעֲבִירוּם; וַיַּצַּב-מִים כְּמוֹ-נֶד.

יד וַיִּנְחַם בְּעֵינֵי יוֹמָם; וְכָל-הַלִּילָה, בְּאוֹר אֵשׁ.

טו יִבְקַע צָרִים, בַּמִּדְבָּר; וַיִּשְׁק, כְּתֵהֱמוֹת רֶבֶה.

טז וַיּוֹצֵא נוֹזְלִים מִסְּלַע; וַיִּזְרַד כְּנֶהְרוֹת מַיִם.

יז וַיִּוִּסִּיפוּ עוֹד, לְחִטָּא-לוֹ-- לְמֵרוֹת עֲלִיוֹן, בְּצִיָּה.

יח וַיִּנְסוּ-אֵל בַּלְבָּבָם-- לְשֹׂאֵל-אֶכֶל לְנַפְשָׁם.

יט וַיִּדְבְּרוּ, בְּאֱלֹהִים: אִמְרוּ, הַיּוֹכֵל אֵל--לְעֶרֶךְ שְׁלַחֹן,

בַּמִּדְבָּר. כ הֵן הִכָּה-צוֹר, וַיִּזְוֹבוּ מַיִם-- וַנְּחַלִּים יִשְׁטַפוּ:

הַגֵּם-לְחַם, יוֹכֵל תֵּת; אִם-יִכִּין שָׂאֵר לְעַמּוֹ.

כא לָכוּן, שָׁמַע ה'-- וַיִּתְעַבֵּר:

וְאֵשׁ, נִשְׁקָה בְּיַעֲקֹב; וְגַם-אֶף, עָלָה בְּיִשְׂרָאֵל.

כב כִּי לֹא הֶאֱמִינוּ, בְּאֱלֹהִים; וְלֹא בָטְחוּ, בִּישׁוּעָתוֹ.

כג וַיִּצּוּ שֹׁחֲקִים מִמַּעַל; וְדַלְתֵי שָׁמַיִם פָּתַח.

כד וַיִּמְטַר עֲלֵיהֶם מִן הַשָּׁמַיִם, וַיִּתֵּן לָמוֹ.

כה לְחַם אֲבִירִים, אֶכֶל אִישׁ; צִידָה שְׁלַח לָהֶם לְשִׁבְע.

כו יִסַּע קִדִּים, בְּשָׁמַיִם; וַיִּנְהַג בְּעֵזוֹ תִּימָן.

כז וַיִּמְטַר עֲלֵיהֶם כְּעָפָר שָׂאֵר; וַיַּחֲזוּל יַמִּים, עוֹף כְּנָף.

כח וַיִּפֹּל, בְּקֶרֶב מַחְנֵהוּ; סָבִיב, לְמִשְׁכַּנְתּוֹ.

כט וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁבְּעוּ מְאֹד; וַתִּאֲוָתָם, יָבֵא לָהֶם.

ל לֹא-זָרוּ מִתִּאֲוָתָם; עוֹד, אֶכְלֵם בְּפִיָּהֶם.

לא וְאֶף אֱלֹהִים, עָלָה בָהֶם, וַיַּהֲרֹג, בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם;

וּבַחֲזוֹרֵי יִשְׂרָאֵל הִכְרִיעַ.

לב בְּכָל-זֹאת חִטָּאוּ-עוֹד וְלֹא-הֶאֱמִינוּ, בְּנִפְלְאוֹתָיו.

לג וַיִּכְלַב בְּהֶבֶל יְמִיהֶם; וּשְׁנוֹתָם, בַּבְּהֶלָה.

לד אִם-הִרְגָם וּדְרָשׁוּהוּ; וְשָׁבוּ, וְשִׁחְרוּ-אֵל.

לה וַיִּזְכְּרוּ, כִּי-אֱלֹהִים צוֹרֵם; וְאֵל עֲלִיוֹן, גֹּאֲלָם.

Sefer Bamidbar - What 'belongs' & what doesn't!

Chapter	Ongoing Narrative	Mitzvot l'dorot (Commandments)
**	<i>Preparing to leave Har Sinai</i>	
1->4	Organizing the camp, army etc.	
5		Laws of "asham" * "sotah"
6		Laws of "nazir" & birkat kohanim
7	Dedication of Mishkan by the Nsiim	
8	Ceremony for Leviim, replacing bchorim	
9	Pesach in the desert; instructions on how to travel following the 'anan'	[Pesach sheni/ reason for delay?]
10	Using the "chatzrotot" for travel signals; Travel begins on 20 Iyar; "va'yhi b'nsoa"	
**	<i>Failure of first generation</i>	
11	Sin of the "mitavim"; 70 elders appointed	
12	Sin of Miriam, talking against Moshe	
13-14	Sin of the spies; & the "maapilim"	
15		Laws re: korbanot, taking challa, Sanhedrin, shabbat, & tzitzit
16-17	Korach's rebellion ; test of the 12 staffs	
18		Laws re: Compensation for shevet Levi
19		Laws re: 'para aduma' / "tumat meyt"
20	Moshe & Aharon's sin at Mei Meriva; Fortieth year/ journey around Har Seir	
21	War with Arad; sin of "nachash nchoshet" War with Sichon/ Conquer of Transjordan	
22-24	Story of Bilam & Balak	
25	Sin of Bnei Yisrael with 'bnot Moav'; revenge taken by Pinchas etc.	
**	<i>Preparing to Enter Canaan</i>	
26	Census, who will inherit the land	
27	Daughters of Tzlofchad request 'nachala'; Moshe is told to die, Yehoshua appointed	
28-29		Laws of Tmidim u'Musafim (holidays)
30		Laws re: annulling vows
31	War against Midyan	
32	Inheritance taken by Reuven, Gad & Menashe; & their promise to fight....	
33	Summary of Travel thru the desert	[Commandment to conquer the land?]
34	Borders of Eretz Cannan (to conquer)	
35	Cities of Levites & Cities of Refuge	
36	Bnot Tzlofchad - protecting inheritance	